

Ferdinand Engelmüller 22. 12. 1867 – 29. 9. 1924

malíř a grafik

Olšanské hřbitovy III, odd. 2, hrob 151

adopční nájemce paní Helena Plachtová (od r. 2014)

Ferdinand Engelmüller (22. 12. 1867 – 29. 9. 1924) byl malíř, grafik a pedagog. Pocházel z rodiny pražského rukavičkáře. Pro svůj nesporný talent byl roku 1889 bez zkoušky přijat na pražskou Akademii do krajinářské školy Julia Mařáka, kde působil až do roku 1894. Věnoval se kresbě, olejomalbě i grafice. Jeho největším přínosem bylo zavedení pastelové techniky do krajinomalby, ve které byl uznávaným mistrem. Byl zastáncem hesla *Maluji jak vidím*. Jeho obraz *Na mrtvém rameni Labe* byl roku 1891 s úspěchem vystaven na *Zemské jubilejní výstavě v Praze*. Stal se záhy známým a vyhledávaným malířem. V roce 1903 se v Rudolfinu konala jeho první velká výstava, po níž následovala řada dalších. Hojně vystavoval nejen v Praze a v Čechách, ale také v celé Evropě. Roku 1897 založil v Praze vlastní malířskou školu, která postupně vychovala mj. malíře O. Nejedlého, J. Šetelíka, O. Štáfla, M. Chodounskou, J. Olexu, M. Dostálovou a mnoho jiných. V prostorách svého ateliéru a školy každoročně pořádal velké výstavy ve prospěch hladovějících dětí a dobročinného *Letního domova*. V roce 1922 vyšel 1. sešit jeho díla *Cesty k malířskému umění*. Celé dílo vyšlo později knižně v několika vydáních. Je autorem velké řady krajinomaleb především z jeho milovaného Polabí, Vysočiny, Šumavy, ale i Prahy a několika cyklů, jako jsou *Česká krajina* nebo *Praha* a mnoha dalších děl.

foto hrobu: archiv SPH, portrét: <http://www.collectio-jav.estranky.cz/clanky/maliri/ferdinad-engelmuller----muj-ucitel-malirstvi-.html>
volně podle: <http://www.itok.cz/clanky/historie/velky-malir-polabi-ferdinand-engelmuller/>
<http://www.galeriekroupa.cz/cs/m-78-engelmuller-ferdinand-1867-1924/>